

Com frenar l'«Acqua alta»?

Portada del llibre | Cedida

Cinta Arasa és una escriptora i politòloga nascuda a Jesús l'any 1978 que va començar a publicar l'any 2007 amb *On és el sol, Cucafera?*. Al seu palmarès hi ha premis com l'Enric Valor de narrativa i el Mèrit de les Lletres Ebreques. Cada vegada més especialitzada en literatura infantil y juvenil, ha publicat a JoLlibre, *Acqua alta*, amb les il·lustracions de Dalia Adillon i dirigit a lectors de més de 10 anys.

Amb aquesta història, la Cinta mostra la seva habilitat a l'hora de combinar literatura i missatge, ja que tot explicant les aventures de la Lauretta, una jove veneciana néta del rellotger Giuseppe Orologio, ens introdueix en un tema d'absoluta actualitat, el canvi climàtic. L'escenari escollit, Venècia és ideal a l'hora de representar de manera obvia i directa una realitat que amenaça tota la humanitat.

Des de la seva fundació, la Sereníssima, pateix caca cert temps episodis d'acqua alta, la marea de la llacuna augmenta el seu nivell i inunda carrers, botigues, cases i palaus. Els venecians ho viuen amb un cert estoïcisme i fins i tot munten passarel·les per anar d'un lloc a l'altre i venen botes d'aigua als turistes. Però d'uns anys ençà, aquest fenomen s'ha tornat més freqüent i més violent.

L'aigua puja fins a nivells insospitats i amenaça fins i tot els tresors de la Catedral de Sant Marc i els de moltes esglésies i palaus, convertint-se en una gran amenaça i en un veritable problema. L'acqua alta és l'excusa literària que la Cinta Arasa agafa per fer-nos participar en les aventures de la Lauretta, disposada, costí el que costí, a salvar Venècia del desastre.

En aquest sentit, la protagonista vol recuperar una part del seu passat recent i, de pas també el del seu avi, un temps que té a veure amb una Venècia bella, humana, càlida, propera i tranquil·la, una Venècia que desapareix de mica en mica, engolida per l'aigua, però també per un turisme salvatge i per una manca d'humanitat, una Venècia que aquí esdevé símbol de tot allò que no s'ha de fer.

En aquest sentit, salvar la ciutat és també una metàfora de salvar el planeta, d'aturar el canvi climàtic i d'aconseguir que la vida i la biodiversitat perduren sense neguits. La Cinta ens regala una història poètica que destaca el treball en equip, les grans idees i la voluntat de dur-les a terme per una bona causa i posa la seva imaginació creativa, lúcida i un punt boja al servei d'una idea, d'un concepte fonamental, la preservació de la natura i de l'equilibri entre els ecosistemes.

I va més enllà de la literatura per implicar els lectors en aquesta lluita que s'ha de començar ja i dur-la a terme sense fre, sense defalliments. El missatge és ben clar, es tracta d'implicar-se i d'ajudar la Lauretta en la seva creuada contra els canvis irreversibles. Ja ho avisa des de bon començament, no és una història basada en fets reals, és una història real.

Com que la lectura ve recomanada per a més grans de 10 anys, deixeu-vos seduir sense prevencions i entreu en aquesta dolça història de bons projectes solidaris que es fan realitat. Us encantarà.